

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ ไทยรัฐ
ฉบับวันอังคารที่ 21 พฤษภาคม พ.ศ.2562

คอลัมน์ หน้ามองฟ้า เท้าเหยียดดิน : เเงาะติดผลระว่างราแป้ง

อากาศร้อน มีฝนตก ในระยะเงาะสร้างช่อดอกและเริ่มติดผลอ่อน กรมวิชาการเกษตร เตือนเกษตรกรชาวสวนเงาะ...ระวังการเกิดโรคราแป้ง

เริ่มแรกจะพบผงสีขาวหรือสีเทาอ่อนคล้ายแป้งเกาะบนช่อดอกและตามร่องขนของผลเงาะ ทำให้ต้นเงาะติดผลน้อย ไม่ติดผล หรือทำให้ผลมีขนาดเล็กไม่สมบูรณ์ ผลหลุดร่วงง่ายหรือทำให้ผล

เน่าแห้งติดคาที่ก้านช่อ หากเป็นในระยะผลโต จะทำให้ขนที่ผลแห้งแข็ง ผิวผลมีสีคล้ำไม่สม่ำเสมอ ถ้าอาการรุนแรงจะทำให้ขนหลุด เรียกว่า เงาะขนเกรียน สำหรับในระยะที่ผลเงาะกำลังสุก ส่วนที่มีเชื้อราปกคลุมจะมีสีซีดกว่าปกติ อาจพบอาการของโรคได้ที่ยอด ใบ หากอาการรุนแรงจะทำให้ใบอ่อนร่วง

แนวทางในการป้องกัน ให้เกษตรกรกำจัดวัชพืชในแปลงปลูก ตัดแต่งทรงพุ่มต้นเงาะให้โปร่ง อากาศถ่ายเทสะดวก เพื่อเป็นการลดความชื้นในทรงพุ่ม และลดแหล่งสะสมของเชื้อสาเหตุโรค จากนั้นควรหมั่นตรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ หากพบโรค ให้ตัดแต่งและเก็บส่วนที่เป็นโรคนำไปเผาทำลาย นอกแปลงปลูก เพื่อลดปริมาณเชื้อสาเหตุโรค ส่วนเครื่องมือและอุปกรณ์ทางการเกษตรเมื่อใช้ในแปลงที่มีการระบาดแล้ว เกษตรกรควรนำเครื่องมือมาทำความสะอาดด้วยการล้างและผึ่งแดดให้แห้งก่อนนำกลับไปใช้ในแปลงทุกครั้ง

กรณีพบการระบาด ให้พ่นด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช ซัลเฟอร์ 80% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา 30 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไตรโพรลิน 19% อีซี อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ เบโนมิล 50% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา 10 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร และควรหยุดพ่นสารก่อนการเก็บเกี่ยวผลผลิตอย่างน้อย 15 วัน สำหรับซัลเฟอร์ ไม่ควรพ่นในช่วงที่มีสภาพอากาศร้อนหรือมีแดดจัด เพราะอาจทำให้เกิดอาการไหม้ที่ช่อดอกและผลอ่อนได้ และหลีกเลี่ยงการพ่นสารในช่วงที่ดอกเงาะบานหรือเริ่มติดผลอ่อน เพื่อป้องกันผลกระทบต่อแมลงช่วยผสมเกสร

คอลัมน์ THE ISSUES : จับตาคนหนีภาษี

“ภาษี” ถือเป็นสิ่งที่รัฐบาลจะต้องเรียกเก็บจากประชาชน และเป็นหน้าที่ของกรมสรรพากรที่จะต้องรับผิดชอบจัดเก็บภาษีทั้งหมดเพื่อนำเงินเหล่านี้ไปพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ ทั้งสาธารณูปโภค ระบบขนส่ง เป็นต้น อย่างไรก็ตาม นอกจากการจัดเก็บภาษีรายบุคคลแล้ว อีกกลุ่มที่ต้องเสียภาษีให้ถูกต้อง คือ ผู้ประกอบการที่มีรายได้จำนวนมาก ซึ่งที่ผ่านมากรมสรรพากรยังไม่สามารถจัดเก็บภาษีจากผู้ประกอบการได้ครบถ้วน

ทั้งนี้ ปัจจุบันกรมสรรพากรได้ทำการพัฒนาการจัดเก็บภาษี รวมทั้งจำแนกกลุ่มผู้ประกอบการออกเป็น “กลุ่มดี” เป็นกลุ่มที่มีการเสียภาษีอย่างถูกต้อง และ “กลุ่มเสี่ยง” ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีพฤติกรรมเสี่ยงในการหลบเลี่ยงภาษี โดยกรมสรรพากรตั้งเป้าจะเปลี่ยนผู้ประกอบการในกลุ่มเสี่ยงเหล่านี้ให้กลายเป็นผู้ประกอบการกลุ่มดีในอนาคต

สำหรับการจัดกลุ่มผู้ประกอบการว่า ผู้ประกอบการใดอยู่ในกลุ่มเสี่ยงหรือไม่ กรมสรรพากรจะส่งเจ้าหน้าที่เข้าไปประเมิน ณ สถานประกอบการโดยตรงเพื่อนำข้อมูลมาสรุปให้คะแนน โดยหลักเกณฑ์ที่กรมสรรพากรกำหนดมีทั้งหมด 3 หัวข้อ ได้แก่

1. เรื่องความเชื่อมั่น
2. ความมั่นคง

3. ประเมินโดยการแยกกลุ่มกิจการ ซึ่งแบ่งออกเป็น กลุ่มกิจการซื้อมาขายไป กลุ่มกิจการผลิต และกลุ่มกิจการให้บริการ เนื่องจากผู้ประกอบการแต่ละกลุ่มมีการจัดทำบัญชีไม่เหมือนกัน

สำหรับกลุ่มธุรกิจที่มีการขายสินค้าไปยังผู้บริโภคโดยตรง โดยเฉพาะกลุ่มซื้อมาขายไป มักจะมีการหลบเลี่ยงการเสียภาษี โดยใช้ระบบชำระเงินเป็น “เงินสด” แทนการโอนผ่านธนาคาร อาทิ ให้ลูกค้าจ่ายเป็นเงินสดผ่านพนักงานส่งสินค้า (เมสเซนเจอร์) กลับมายังผู้ขาย ก่อนจะรวมเงินไว้และนำไปเข้าบัญชีในครั้งเดียว ซึ่งการกระทำลักษณะนี้มีความผิดปกติ เป็นที่จับตาของกรมสรรพากร แต่เดิมกรมสรรพากรใช้การตรวจสอบบนฐานความเสี่ยง (Risk Based Audit System) ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ความเสี่ยงจากข้อมูลทั้งภายในและภายนอก เพื่อ สรุปคะแนนของผู้ประกอบการว่าอยู่ในกลุ่มดีหรือกลุ่มเสี่ยง แต่ระบบนี้ยังมีช่องโหว่อยู่มาก ดังนั้น เพื่อให้การจัดเก็บภาษีมีความแม่นยำมากขึ้น กรมสรรพากรจึงได้นำระบบบิ๊กดาต้า (Big Data) มาใช้ร่วมกับการวิเคราะห์ข้อมูล (Data Analytics) เพื่อวิเคราะห์พฤติกรรมความเสี่ยงในแต่ละกิจการ

อย่างไรก็ตาม หลังจากกรมสรรพากรใช้ Data Analytics เข้ามาช่วยวิเคราะห์ข้อมูลธุรกิจและผู้ประกอบการมาเป็นระยะเวลา 1 ปี ควบคู่กับระบบตรวจสอบบนฐานความเสี่ยง พบว่าข้อมูลได้มีความเที่ยงตรงและแม่นยำขึ้น โดยสามารถตรวจจับความผิดปกติของผู้ประกอบการได้ 2 ประเภท ได้แก่

1. กลุ่มผู้ประกอบการที่ทำการย่องบ หรือการทำให้รายได้ออกนอกระบบ โดยนำค่าใช้จ่ายมาใส่เข้าบัญชีเพื่อให้มีความสมดุลทางการเงิน

และ 2. กลุ่มผู้ประกอบการที่แสดงตัวเลขผิดปกติชัดเจน (Outlier) อาทิ มีรายได้ต่ำแต่มีสินค้าคงเหลือในกิจการมากกว่าปกติ และมีเงินกู้ยืมจากกรรมการที่สูงผิดปกติ เช่นเดียวกับธุรกิจบริการบางราย ที่แจ้งว่ามีรายได้ต่ำ กำไรต่ำ แต่มีเงินเหลือให้กรรมการกู้ยืม เป็นต้น

ขณะที่สัญญาเฉลี่ย หรือ 10 เกณฑ์เฉลี่ย ซึ่งถือว่าเป็นโรคร้ายที่ผู้ประกอบการควรระวัง เพื่อไม่ให้มีปัญหาเกี่ยวกับการยื่นแบบภาษีเงินได้นิติบุคคล (ภ.ง.ด.50) ในแต่ละปี และถูกจัดอยู่ในกลุ่มธุรกิจที่เข้าข่ายกลุ่มเสี่ยงภาษีนั้นประกอบด้วย 4 กลุ่ม คือ 1.กลุ่มสินทรัพย์ 2.กลุ่มหนี้สินและทุน 3.กลุ่มรายได้ และ 4.กลุ่มค่าใช้จ่าย

สำหรับในกลุ่มสินทรัพย์ 1.ผู้ประกอบการมักจะใช้ช่องทางที่ใช้เงินสดเป็นหลัก โดยที่ระบบบัญชีไม่ผ่านธุรกรรมการเงินจากสถาบันการเงิน 2.การแสดงสินค้าคงเหลือไม่ถูกต้อง สินค้าขาดหรือเกินซึ่งไม่ตรงกับความเป็นจริง และไม่ได้บันทึกการขายได้ถูกต้องจากกิจการที่แท้จริง 3.ไม่มีทรัพย์สิน หรือมีทรัพย์สินมากผิดปกติ ซึ่งถือว่าเข้าข่ายแต่งบัญชีเพื่อเลี่ยงภาษี อาทิ กิจการโรงแรมมีอาคารขนาดใหญ่มาก ค่าไฟสูง แต่มีรายได้น้อย เป็นต้น

กลุ่มหนี้สินและทุน 4.การแสดงผลประกอบการที่ขาดทุน ในขณะที่มีเงินกู้ยืมให้แก่กรรมการมากผิดปกติและไม่สามารถชี้แจงได้ 5.แสดงบัญชีที่ขาดทุนสะสมเป็นเวลานาน อาทิ ธุรกิจขาดทุน แต่นำเงินมาปล่อยกู้ให้กรรมการทั้งที่ควรนำเงินไปพุงกิจการแทน ซึ่งพฤติกรรมแบบนี้อาจเข้าข่ายตกแต่งบัญชีปลอมส่งกรมสรรพากร เป็นต้น

ขณะที่กลุ่มรายได้ 6.ส่วนใหญ่จะมีการบันทึกการขายได้ไม่ถูกต้อง 7.บันทึกการขายการได้ไม่ครบถ้วน อาทิ ในธุรกิจที่มีการผลิต แจ่งว่ามีรายได้ต่ำ แต่สต็อกสินค้าเหลือมาก เป็นต้น ส่วนกลุ่มค่าใช้จ่าย 8. การบันทึกค่าใช้จ่ายเพิ่ม แต่รายได้ลดลง 9.บันทึกค่าใช้จ่ายสูงเมื่อเทียบกับรายได้

และ 10.การสร้างรายจ่ายที่เป็นเท็จ โดยการสร้างค่าใช้จ่ายขึ้นมาทั้งที่ไม่ได้มีการใช้จ่ายจริง อาทิ การนำบัตรประชาชนของผู้มีรายได้น้อย มาทำการหักภาษี ณ ที่จ่าย ซึ่งปัจจุบันกรมสรรพากรสามารถตรวจสอบได้เพราะกลุ่มผู้มีรายได้น้อยสมัครโครงการบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ ซึ่งข้อมูลเลขบัตรประชาชนมีอยู่ในระบบ เป็นต้น

ดังนั้น จะเห็นได้ว่าแม้จะมีการหลบเลี่ยงการเสียภาษีด้วยวิธีการใดก็ตาม สุดท้ายก็หนีไม่พ้นการตรวจสอบจากกรมสรรพากร และต้องกลับมาเสียภาษีในระบบ โดยการเสียภาษีให้ถูกต้องนั้นมีแต่ข้อดี เพราะผู้ประกอบการที่เสียภาษีถูกต้อง อาจหลุดพ้นจากการจับตามองจากกรมสรรพากรอีกด้วย

นันท์ชยา ชื่นวรสกุล